

## شرکت شورون

شرکت شورون یک شرکت انرژی چندملیتی آمریکایی است که عمدتاً در زمینه نفت و گاز تخصص دارد. این شرکت که دومین شرکت بزرگ از نسل مستقیم استاندارد اویل است و در ابتدا با نام شرکت استاندارد اویل کالیفرنیا (به اختصار Socal یا CalSo) شناخته می‌شد، در بیش از ۱۸۰ کشور جهان فعالیت دارد. در حوزه نفت و گاز، شورون به صورت عمودی ادغام شده و در اکتشاف، تولید، پالایش، بازاریابی و حمل و نقل هیدروکربن، تولید و فروش مواد شیمیایی و تولید برق فعالیت دارد.

این شرکت که در ابتدا در دهه ۱۸۷۰ در جنوب کالیفرنیا تأسیس شد، برای چندین دهه در سانفرانسیسکو، کالیفرنیا مستقر بود و سپس دفتر شرکت خود را در سال ۲۰۰۱ به سن رامون، کالیفرنیا منتقل کرد. در ۲ آگوست ۲۰۲۴، شورون اعلام کرد که دفتر مرکزی خود را به هوستون، تگزاس منتقل خواهد کرد.

شورون تاریخچه خود را به نیمه دوم قرن نوزدهم، به شرکت‌های نفتی کوچک مستقر در کالیفرنیا که توسط استاندارد خریداری و در استاندارد اویل کالیفرنیا ادغام شدند، بازمی‌گرداند. این شرکت پس از تجزیه استاندارد اویل، با ادامه خرید شرکت‌ها و همکاری با دیگران در داخل و خارج از کالیفرنیا، به سرعت رشد کرد و در نهایت به یکی از هفت خواهر تبدیل شد که از اواسط دهه ۱۹۴۰ تا ۱۹۷۰ بر صنعت نفت جهانی تسلط داشتند.

در سال ۱۹۸۵، سوکال با شرکت گلف اویل مستقر در پیتسبورگ ادغام شد و به شورون تغییر نام داد. این شرکت تازه ادغام شده بعداً در سال ۲۰۰۱ با تکزاکو ادغام شد. شرکت شورون سوخت، روان‌کننده، افزودنی و پتروشیمی تولید و به فروش می‌رساند، فعالیت این شرکت عمدتاً در غرب آمریکای شمالی، ساحل خلیج ایالات متحده، آسیای جنوب شرقی، کره جنوبی و استرالیا است. در سال ۲۰۱۸، این شرکت به طور متوسط روزانه ۷۹۱۰۰۰ بشکه (معادل ۱۲۵۸۰۰ متر مکعب) نفت خالص در ایالات متحده تولید کرد.

شورون یکی از بزرگترین شرکت‌های جهان و دومین شرکت بزرگ نفتی مستقر در ایالات متحده از نظر درآمد است که تنها پس از اکسون موبیل، از نوادگان استاندارد اویل، قرار دارد. شورون در سال ۲۰۲۳ در رتبه دهم فهرست فورچون ۵۰۰ قرار گرفت. این شرکت همچنین از زمان خروج اکسون موبیل از این شاخص در سال ۲۰۲۰، آخرین بخش نفت و گاز باقی مانده از میانگین صنعتی داو جونز است.

شورون موضوع جنجال‌های متعددی بوده است.

## تاریخچه

شرکت‌های پیشین استار اویل و پاسیفیک کوست اویل

یکی از شرکت‌های پیشین شورون، "استار اویل"، در سال ۱۸۷۶ در میدان نفتی پیکو کانیون در کوه‌های سانتا سوزانا در شمال لس‌آنجلس نفت کشف کرد. استخراج ۲۵ بشکه نفت در روز، کشف میدان نیوهای را به خوبی نشان داد و توسط ماریوس واسیلیو، ژئوفیزیکدان، به عنوان آغاز صنعت نفت مدرن در کالیفرنیا در نظر گرفته می‌شود. آنتونیا جوهانش، تحلیلگر انرژی، گفته است که در حالی که بنیانگذاران استار اویل در ایجاد صنعت نفت در کالیفرنیا تأثیرگذار بودند، شرکت یونیون متول یازده سال قبل از آن در این ایالت نفت کشف کرده بود.

در سپتامبر ۱۸۷۹، چارلز ان. فلتون، لوید تویس، جورج لومیس و دیگران "شرکت نفت پاسیفیک کوست" را تأسیس کردند که دارایی‌های استار اویل را با ۱ میلیون دلار بودجه به دست آورد. شرکت نفت ساحل اقیانوس آرام سرانجام به بزرگترین شرکت نفتی در کالیفرنیا تبدیل شد و در سال ۱۹۰۰، شرکت استاندارد اویل جان دی. راکفلر، شرکت نفت ساحل اقیانوس آرام را به قیمت ۷۶۱۰۰۰ دلار خریداری کرد. در سال ۱۹۰۶، شرکت ساحل اقیانوس آرام عملیات تجاری و دارایی‌های شرکت استاندارد اویل (آیووا) را مدیریت کرد. در این زمان، شرکت پاسیفیک نام خود را به شرکت استاندارد اویل (کالیفرنیا) تغییر داد.

### تکزاکو

از زمان خرید شرکت نفت ساحل پاسیفیک توسط استاندارد اویل، این شرکت به طور سنتی به مدت ۱۰۰ سال با تکزاکو همکاری نزدیکی داشت، تا اینکه در سال ۲۰۰۱ به طور کامل تکزاکو را خریداری کرد. تکزاکو که در ابتدا با نام شرکت سوخت تگزاس (که بعدها شرکت تگزاس شد) شناخته می‌شد، در بومونت، تگزاس، به عنوان یک فروشنده تجهیزات نفتی توسط "پاک‌اسکین جو" تأسیس شد. لقب بنیانگذار از سخت‌گیری و پرخاشگری او ناشی می‌شد. شرکت سوخت تگزاس از نزدیک با شورون همکاری داشت. در سال ۱۹۳۶، این شرکت یک سرمایه‌گذاری مشترک با استاندارد کالیفرنیا به نام کالتکس برای حفاری و تولید نفت در عربستان سعودی تشکیل داد. به گفته آنتونیا جوهاس، تحلیلگر انرژی و سهامدار فعال، شرکت سوخت تگزاس و استاندارد کالیفرنیا اغلب به دلیل شیوه‌های تجاری بی‌رحمانه‌شان به عنوان "دوقلوهای وحشتناک" شناخته می‌شدند.

### شکل‌گیری نام شورون

در سال ۱۹۱۱، دولت فدرال استاندارد اویل را تحت قانون ضد انحصار شرمن به چند قطعه تقسیم کرد. یکی از این قطعات، شرکت استاندارد اویل (کالیفرنیا)، به شورون تبدیل شد. این شرکت بخشی از "هفت خواهران" شد که در اوایل قرن بیستم بر صنعت نفت جهان تسلط داشتند. در سال ۱۹۲۶، این شرکت نام خود را به شرکت استاندارد اویل کالیفرنیا (SOCAL) تغییر داد. طبق شرایط تجزیه استاندارد اویل، در ابتدا استاندارد اویل کالیفرنیا می‌توانست از نام استاندارد فقط در منطقه جغرافیایی اصلی خود یعنی ایالت‌های ساحلی اقیانوس آرام، به علاوه نوادا و آریزونا استفاده کند؛ خارج از آن منطقه، مجبور بود از نام دیگری استفاده کند.

امروزه، شورون مالک علامت تجاری استاندارد اویل در ۱۶ ایالت در غرب و جنوب شرقی ایالات متحده است. از آنجایی که قانون علائم تجاری آمریکا تحت قانون «استفاده کن یا از دستش بده» عمل می‌کند، این شرکت در هر ایالت از این منطقه، یک ایستگاه شورون با برند استاندارد را در اختیار دارد و اداره می‌کند. با این حال، اگرچه شورون (با نام تجاری CalSo) در دهه ۱۹۶۰، Kyso را خریداری کرد، اما وضعیت آن در کنتاکی پس از اینکه شورون در ژوئیه ۲۰۱۰ برند خود را از فروش خرده فروشی در کنتاکی خارج کرد، نامشخص است.

نام «شورون» در دهه ۱۹۳۰ برای برخی از محصولات خرده فروشی آن مورد استفاده قرار گرفت. نام «کالسو» نیز از سال ۱۹۴۶ تا ۱۹۵۵ در ایالت‌های خارج از قلمرو بومی ساحل غربی آن استفاده می‌شد.

شرکت استاندارد اوایل کالیفرنیا از نظر ارزش قراردادهای تولید نظامی جنگ جهانی دوم، رتبه ۷۵ را در بین شرکت‌های ایالات متحده کسب کرد.

در سال ۱۹۳۳، عربستان سعودی امتیاز اکتشاف نفت را به کالیفرنیا استاندارد اعطا کرد که منجر به کشف نفت در سال ۱۹۳۸ شد. در سال ۱۹۴۸، کالیفرنیا استاندارد بزرگترین میدان نفتی جهان، میدان غوار، را در عربستان سعودی کشف کرد. شرکت تابعه کالیفرنیا استاندارد، شرکت استاندارد اوایل کالیفرنیا-عربستان، در طول سال‌ها رشد کرد و در سال ۱۹۴۴ به شرکت نفت عربی-آمریکایی (ARAMCO) تبدیل شد. در سال ۱۹۷۳، دولت عربستان سعودی شروع به خرید سهام آرامکو کرد. تا سال ۱۹۸۰، این شرکت کاملاً متعلق به سعودی‌ها بود و در سال ۱۹۸۸، نام آن به شرکت نفت عربستان سعودی - آرامکوی سعودی تغییر یافت.

استاندارد اوایل کالیفرنیا و گلف اوایل در سال ۱۹۸۴ ادغام شدند، که بزرگترین ادغام تاریخ در آن زمان بود

### خریدها و تنوع‌بخشی

دهه ۲۰۰۰

اوایل دهه ۲۰۰۰ شورون درگیر ادغام‌ها، خریدها و فروش‌های زیادی شد که اولین و بزرگترین آنها خرید ۴۵ میلیارد دلاری تکزاکو بود که در ۱۵ اکتبر ۲۰۰۰ اعلام شد. این خرید، دومین شرکت بزرگ نفتی در ایالات متحده و چهارمین شرکت بزرگ نفتی جهان را ایجاد کرد. شرکت شورون با ارزش بازار ترکیبی تقریباً ۹۵ میلیارد دلار. این شرکت که در ۹ اکتبر ۲۰۰۱ تکمیل شد، بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ به طور موقت نام خود را به شورون تکزاکو تغییر داد. پس از آنکه شرکت نام خود را به شورون برگرداند، تکزاکو به عنوان برند برخی از جایگاه‌های سوخت‌گیری آن مورد استفاده قرار گرفت.

در سال ۲۰۰۵، شورون همچنین شرکت یونوکال را به قیمت ۱۸/۴ میلیارد دلار خریداری کرد که ذخایر نفت و گاز طبیعی این شرکت را حدود ۱۵ درصد افزایش داد. به دلیل عملیات بزرگ زمین‌گرمایی یونوکال در جنوب شرقی آسیا، شورون به یک تولیدکننده بزرگ انرژی زمین‌گرمایی تبدیل شد. این معامله شامل عملیات خرده‌فروشی سابق یونوکال از جمله علامت تجاری یونیون ۷۶ نمی‌شد، زیرا آن را در سال ۱۹۹۷ به شرکت توسکو فروخته بود. برند ۷۶ متعلق به شرکت فیلیپس ۶۶ است که وابسته به شرکت شورون نیست.

شورون و آزمایشگاه ملی لوس آلاموس در سال ۲۰۰۶ همکاری خود را برای بهبود بازیابی هیدروکربن‌ها از شیل نفتی با توسعه یک فرآیند استخراج نفت شیل به نام شورون کراش آغاز کردند. در سال ۲۰۰۶، وزارت کشور ایالات متحده اجازه تحقیق، توسعه و نمایش پروژه شیل نفتی نمایشی شورون در زمین‌های عمومی در حوضه پیسنس کلرادو را صادر کرد. در فوریه ۲۰۱۲، شورون به دفتر مدیریت زمین و وزارت احیا، معدن و ایمنی اطلاع داد که قصد دارد این اجازه را واگذار کند.

از سال ۲۰۱۰، شورون شروع به کاهش حضور خرده‌فروشی خود و گسترش گاز طبیعی داخلی کرد. در ژوئیه ۲۰۱۰، شورون با حذف نام‌های شورون و تکزاکو از ۱۱۰۰ ایستگاه، به عملیات خرده‌فروشی در ایالات متحده در میانه اقیانوس اطلس پایان داد. در سال ۲۰۱۱، شورون شرکت اطلس انرژی مستقر در پنسیلوانیا را با مبلغ ۳/۲ میلیارد دلار نقد و ۱/۱ میلیارد دلار بدهی موجود

اطلس خریداری کرد. سه ماه بعد، شورون حق حفاری و توسعه ۲۲۸۰۰۰ هکتار دیگر در مارسلوس شیل را از شرکت چیف اوایل اند گس الالسی و تاگ هیل به دست آورد.

**شیل مارسلوس** یک سازند سنگی است که در حدود ۳۹۰ میلیون سال پیش نهشته شده است. بخش بزرگی از ویرجینیای غربی، پنسیلوانیا و شرق اوهایو و جنوب نیویورک را شامل می شود. مارسلوس یک سنگ منبع غنی از موادالی برای تولید هیدروکربن است. سازند بسیار ریز دانه است که منجر به نفوذپذیری بسیار کم می شود. در نتیجه، مارسلوس هدف مناسبی برای فعالیت تجاری نفت و گاز نبود. با این حال، به لطف پیشرفت در فناوری حفاری و تکمیل، این سازند اکنون یکی از پربارترین میادین گاز طبیعی در جهان محسوب می شود. پربارترین منطقه برای توسعه مارسلوس جایی است که سازند حداقل ۵'۰۰۰ فوت زیر سطح قرار دارد. تا ارتفاع بیش از ۹'۰۰۰ فوت کارآمد است.

چه چیزی مارسلوس را از یک سنگ منبع غیرمولد به یک تولیدکننده گاز طبیعی بزرگ تبدیل کرد؟ پاسخ ترکیب تکنیک های حفاری افقی با شکست هیدرولیکی برای تحریک سازند است. شیل نفوذپذیری کمی دارد - فضاها بسیار کوچک بین دانه ها اجازه نمی دهد گاز طبیعی، آب یا هیدروکربن های مایع به راحتی جریان پیدا کنند - بنابراین شکستگی هیدرولیکی ما را قادر می سازد تا برای افزایش جریان گاز طبیعی، شکستگی هایی در شیل ایجاد کنیم. این شکستگی ها زمانی ایجاد می شوند که مخلوطی از آب، ماسه و حداقل مقدار ترکیبات شیمیایی با فشار بالا به سازند تزریق شود. پس از ایجاد شکستگی، می توان گاز طبیعی را استخراج کرد.

شیل Utica یک سازند حامل هیدروکربن است که در حدود ۴۵۰ میلیون سال پیش در یک محیط دریایی نهشته شده است. چندین هزار فوت زیر شیل مارسلوس در سراسر حوضه آپالاچی، از جمله پنسیلوانیا قرار دارد.

در سپتامبر ۲۰۱۳، توتال اس.ای و شریک سرمایه گذاری مشترک آن توافق کردند که کسب و کار توزیع خرده فروشی شورون در پاکستان را با مبلغی نامشخص خریداری کنند.

در اکتبر ۲۰۱۴، شورون اعلام کرد که ۳۰ درصد از سهام خود در حوزه شیل نفتی کانادا را به شرکت نفت دولتی کویت، شرکت نفت کویت، با قیمت ۱/۵ میلیارد دلار خواهد فروخت. با وجود این فروش ها، شورون به بررسی خریدها ادامه داد، روندی که در سال ۲۰۱۹ دوباره تقویت شد و در طول همه گیری کووید-۱۹ ادامه یافت. در آوریل ۲۰۱۹، شورون قصد خود را برای خرید آنادارکو پترولیوم در معامله ای به ارزش ۳۳ میلیارد دلار اعلام کرد، اما کمی بعد، زمانی که توافقی حاصل نشد، تصمیم گرفت بر خریدهای دیگر تمرکز کند. با وجود شکست در خرید آنادارکو، شورون در ژوئیه ۲۰۲۰، نوبل انرژی را به قیمت ۵ میلیارد دلار خریداری کرد.

شورون عملیات دریای شمال خود را در ماه مه ۲۰۱۹ به ایتاکا انرژی به قیمت ۲ میلیارد دلار فروخت.

با این حال، شرکت شورون نیز از کرونا در امان نماند، زیرا شورون اعلام کرد که به دلیل همه گیری و جنگ قیمت نفت در سال ۲۰۲۰ بین روسیه و عربستان سعودی، ۱۰ تا ۱۵ درصد از نیروی کار خود را کاهش داده است. شورون در مراحل اولیه همه گیری کووید-۱۹ که تقاضای نفت را به شدت کاهش داد، ادغام با رقیب خود، اکسون موبیل، را در سال ۲۰۲۰ در نظر گرفت. این ادغام یکی از بزرگترین ادغام های شرکتی در تاریخ بود و ترکیب شورون و اکسون موبیل (که

رویترز آن را "چکسون" نامیده است) می‌توانست دومین شرکت بزرگ نفتی جهان باشد که تنها از آرامکوی سعودی عقب می‌ماند.

بعدها در طول همه‌گیری، شورون برخی از کارمندان، یعنی کارمندان مهاجر، کسانی که در خارج از کشور کار می‌کردند و کارگران کشتی‌های با پرچم ایالات متحده، را ملزم کرد که پس از انجام برخی عملیات کلیدی، به عنوان مثال در سکوهای فراساحلی خلیج مکزیک و حوضه پرمین، واکسیناسیون کووید-۱۹ دریافت کنند.

2020s

در دهه ۲۰۲۰، تمرکز اصلی شورون بر رامحل‌های انرژی جایگزین، خروج تدریجی از آفریقا و آسیای جنوب شرقی و افزایش تمرکز بر قاره آمریکا با کاهش علاقه هرچند هنوز موجود به گاز طبیعی بود. شورون در فوریه ۲۰۲۰ به شرکت Marubeni و WAVE Equity Partners در سرمایه‌گذاری در Carbon Clean Solutions، شرکتی که فناوری جذب کربن قابل حمل را برای میدان نفتی و سایر تأسیسات صنعتی ارائه می‌دهد، پیوست. دو سال بعد، شورون اعلام کرد که گروه انرژی تجدیدپذیر، یک شرکت تولید بیودیزل مستقر در ایمز، آیووا را خریداری خواهد کرد. این خرید کمی کمتر از چهار ماه بعد در ۱۳ ژوئن تکمیل شد.

در قاره آمریکا، شورون شرکت گاز طبیعی Beyond6, LLC (B6) و شبکه ۵۵ ایستگاه گاز طبیعی فشرده آن را در سراسر ایالات متحده در نوامبر ۲۰۲۲ از مرکوریا خریداری کرد. با این حال، بزرگترین اقدامات شورون در آمریکا در دهه ۲۰۲۰ در ونزوئلا بود، زیرا دولت بایدن محدودیت‌های اعمال شده علیه این شرکت را کاهش داد. ممنوعیت پمپاژ نفت توسط شرکت شورون در این کشور آمریکای جنوبی، در ابتدا به دلیل رسوایی‌های فساد و نقض حقوق بشر توسط رئیس‌جمهور ونزوئلا، نیکولاس مادورو، اعمال شد. با این حال، محدودیت‌های کاهش‌یافته با محدودیت‌های شدیدی همراه بود، از جمله مقرراتی که شورون را از فروش به آژانس‌های وابسته به روسیه یا ایران و اجازه دادن به هرگونه سود مستقیم به شرکت نفت ونزوئلا PDVSA منع می‌کرد.

در ۲۹ نوامبر ۲۰۲۲، طارق العیسمی، وزیر نفت دولت ونزوئلا، در کاراکاس، ونزوئلا، با رئیس شرکت شورون، خاویر لا روزا، دیدار کرد. حزب حاکم ونزوئلا اعلام کرد که پس از کاهش تحریم‌ها، به «توسعه تولید نفت» متعهد است.

مهم‌ترین سرمایه‌گذاری‌های مشترکی که شورون در ونزوئلا در آنها مشارکت دارد، پتروبووسکان، در غرب کشور، و پتروپیار، در کمر بند اورینوکو شرقی، با ظرفیت تولید نزدیک به ۱۸۰،۰۰۰ بشکه در روز بین هر دو پروژه است. در مورد پتروبووسکان، تولید فعلی صفر است و در پتروپیار، سوابق فعلی نزدیک به ۵۰۰۰۰ بشکه در روز را نشان می‌دهد.

در ۲۰ مارس ۲۰۲۳، طارق ال ایسامی در بحبوحه اتهامات جدی فساد از سمت دولتی خود استعفا داد. علاوه بر این، ال ایسامی، متحد قدیمی مادورو، به دلیل اتهام تسهیل قاچاق مواد مخدر از ونزوئلا، از سوی دولت ایالات متحده ۱۰ میلیون دلار جایزه برای سرش در نظر گرفته شده است. او نقش کلیدی در کمک به دولت نیکولاس مادورو برای دور زدن تحریم‌های اقتصادی ایالات متحده داشت و از اصل و نسب سوری و لبنانی خود برای گشودن کانال‌های تجاری جدید با ایران و ترکیه استفاده کرد.

در ۵ ژانویه ۲۰۲۲، شورون به دلیل اعتراضات قزاقستان در سال ۲۰۲۲ که ناشی از افزایش شدید قیمت نفت بود، تولید در میدان تنگیز قزاقستان را به طور موقت کاهش داد. اواخر همان ماه، شرکت شورون نیز اعلام کرد که به تمام فعالیت‌های خود در میانمار پایان خواهد داد و به نقض گسترده حقوق بشر و وخامت حاکمیت قانون از زمان کودتای ۲۰۲۱ میانمار اشاره کرد. در بیانیه‌ای که این شرکت در وبسایت خود منتشر کرد، آمده است که اگرچه شورون متعهد به خروج منظم از میانمار است که تضمین می‌کند همچنان می‌تواند انرژی را برای جنوب شرقی آسیا فراهم کند، اما شورون همچنان قاطعانه با نقض حقوق بشر توسط حکومت نظامی فعلی در میانمار مخالف است.

با این حال، شورون در دهه ۲۰۲۰ بدون جنجال و موانع نظارتی فعالیت نکرد. شرکت شورون فیلیپس کمیکال، شرکتی که به طور مشترک متعلق به شورون و فیلیپس ۶۶ است، در مارس ۲۰۲۲ به دلیل نقض قانون هوای پاک در سه کارخانه تولید مواد شیمیایی خود در تگزاس، موافقت کرد که ۱۱۸ میلیون دلار بپردازد. طبق گزارش وزارت دادگستری ایالات متحده و آژانس حفاظت از محیط زیست ایالات متحده، شرکت‌های شورون و فیلیپس نتوانستند به درستی در نیروگاه‌ها مشعل‌سوزی کنند و باعث آلودگی بیش از حد هوا شدند. این شرکت‌ها موافقت کردند که سیستم‌های کنترل آلودگی را نیز به نیروگاه‌ها اضافه کنند.

با وجود اینکه شرکت‌های بزرگ نفت و گاز، از جمله شورون، به دلیل حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، افزایش شدید درآمد و سود موقت را گزارش کردند، بزرگترین شرکت‌های نفتی جهان به دلیل چین سودی با واکنش‌های شدیدی روبرو شدند. در مجموع، شورون در سال ۲۰۲۲، ۲۴۶/۳ میلیارد دلار درآمد و ۳۶/۵ میلیارد دلار سود کسب کرد که هر دو رکوردی برای این شرکت محسوب می‌شوند. علاوه بر این، چند روز قبل از گزارش درآمد کل سال، شورون سود سهام خود را افزایش داد و برنامه بازخرید سهام ۷۵ میلیارد دلاری را اعلام کرد، اقدامی که با واکنش تند دولت بایدن و همچنین مفسران خبری در ایالات متحده مواجه شد.

دهه ۲۰۲۰ همچنین شاهد تلاش‌های شورون برای گسترش فعالیت خود در صنعت انرژی پاک بود. در طول دهه ۲۰۲۰، شورون در شرکت‌های انرژی همجوشی سرمایه‌گذاری کرد که دو تا از بزرگترین آنها Zap Energy و TAE Technologies بودند. در سپتامبر ۲۰۲۳، شورون سهام اکثریت یک مرکز ذخیره‌سازی هیدروژن در یوتا را به دست آورد که قرار است بزرگترین مرکز ذخیره‌سازی هیدروژن در انرژی تجدیدپذیر در جهان باشد.

در اکتبر ۲۰۲۳، شرکت شورون شرکت هس را در یک معامله تمام سهام با قیمت ۵۳ میلیارد دلار خریداری کرد. این خرید که در ۲۳ اکتبر ۲۰۲۳ اعلام شد، فرصت‌های جدیدی را در حوزه‌های شیل ایالات متحده و گویان غنی از نفت ایجاد می‌کند. شرکت هس، اکسون موبیل و CNOOC چین، بازیگران کلیدی گویان، در مجموع ۴۰۰۰۰۰ بشکه در روز از دو پروژه فراساحلی تولید کرده‌اند. با پتانسیل توسعه ۱۰ پروژه دیگر، گویان به یکی از سریع‌ترین مناطق نفتی در حال رشد تبدیل می‌شود که شورون اکنون به آن دسترسی دارد. هس این ادغام را در ماه مه ۲۰۲۴ تأیید کرد، اما این معامله به دلیل ادعای داوری از سوی اکسون موبیل که استدلال می‌کرد حق تقدم در سهام میدان نفتی هس در گویان را دارد، متوقف شد. در سپتامبر ۲۰۲۴، کمیسیون تجارت فدرال در صورت عدم پذیرش جان بی. هس، مدیر عامل هس، در هیئت مدیره شورون، ادغام را تأیید کرد.

در سال ۲۰۲۳، شوروون قراردادی ۱۰ ساله با شرکت دولتی هندو امضا کرد. شرکت نفت استان با مسئولیت محدود (HPCL) مجوز تولید، توزیع و فروش روان‌کننده‌های شوروون را در هند تحت برند کالتکس صادر کرد.

در آگوست ۲۰۲۴، شوروون ۱ میلیارد دلار برای یک مرکز تحقیق و توسعه جدید (R&D) به نام مرکز تعالی مهندسی و نوآوری شوروون (ENGINE) در بنگلور هند اختصاص داد. این مرکز ENGINE در اکتبر ۲۰۲۵ افتتاح شد.

در اکتبر ۲۰۲۴، شوروون برخی از میادین نفتی کوپاروک و پرودو بی خود را در آلاسکا به مبلغ ۳۰۰ میلیون دلار به کونوکو فیلیپس آلاسکا فروخت.

در فوریه ۲۰۲۵، شوروون اعلام کرد که قصد دارد تا پایان سال ۲۰۲۶، ۲۰ درصد از نیروی کار خود را کاهش دهد. این شرکت قصد دارد هزینه‌های حقوق و دستمزد خود را ۲ تا ۳ میلیارد دلار کاهش دهد.

در ۲۶ فوریه، مجوز شرکت شوروون توسط دونالد ترامپ لغو شد و این شرکت مجبور به توقف فعالیت در ونزوئلا شد.

در ۱۵ آگوست ۲۰۲۵، شوروون پس از دریافت مجوز جدید خزانه‌داری، صادرات نفت ونزوئلا به ایالات متحده را از سر گرفت و دو تانکر حامل نفت خام سنگین به مقصد تگزاس و ساحل غربی ارسال کرد.

#### عملیات

تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۸، شوروون تقریباً ۴۸۶۰۰ کارمند (از جمله حدود ۳۶۰۰ کارمند پمپ بنزین) داشت. تقریباً ۲۴۸۰۰ کارمند (از جمله حدود ۳۳۰۰ کارمند پمپ بنزین) یا ۵۱ درصد، در عملیات ایالات متحده مشغول به کار بودند.

مناطق غالب تولید شوروون آمریکای شمالی است که ۱/۲ میلیارد بشکه معادل نفت (BBOE) تولید می‌کند و اوراسیا که ۱/۴ BBOE تولید می‌کند. عملیات اوراسیا-اقیانوسیه شوروون در بریتانیا، آسیای جنوب شرقی، قزاقستان، استرالیا، بنگلادش و چین بزرگ متمرکز است. شوروون علاوه بر این در آمریکای جنوبی، سواحل غربی کشورهای جنوب صحرائی آفریقا (عمدتاً نیجریه و آنگولا)، مصر و عراق فعالیت می‌کند. این چهار منطقه در مجموع ۰/۴ BBOE تولید می‌کنند. بزرگترین محصولات درآمدزای شوروون، شیل و نفت خام هستند، اگرچه درآمد قابل توجهی از نفت سنگین، حفاری فراساحلی در آب‌های عمیق، نفت متعارف و گاز طبیعی مایع تولید می‌کنند.

#### بالادستی

عملیات اکتشاف و تولید نفت و گاز شوروون، که در صنعت نفت و گاز به عنوان عملیات "بالادستی" در نظر گرفته می‌شوند، در درجه اول در ایالات متحده، استرالیا، نیجریه، آنگولا، قزاقستان و خلیج مکزیک انجام می‌شود. تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۸، بخش بالادستی این شرکت، تولید خالص جهانی ۲/۹۳۰ میلیون بشکه معادل نفت در روز را گزارش کرد.

در ایالات متحده، این شرکت تقریباً ۱۱۰۰۰ چاه نفت و گاز طبیعی را در صدها میدان با مساحت ۴،۰۰۰،۰۰۰ هکتار (۱۶،۰۰۰ کیلومتر مربع) در سراسر حوضه پرمین، واقع در غرب تگزاس و

جنوب شرقی نیومکزیکو، اداره می‌کند. در سال ۲۰۱۰، شورون چهارمین تولیدکننده بزرگ در منطقه بود. در فوریه ۲۰۱۱، شورون تولید ۵ میلیاردمین بشکه نفت حوضه پرمین خود را جشن گرفت. خلیج مکزیک جایی است که عمیق‌ترین حفاری‌های فراساحلی این شرکت در تاهیتی و بلایند فیت انجام می‌شود. این شرکت همچنین در سازند شیل مارسلوس در چندین ایالت شمال شرقی ایالات متحده اکتشاف و حفاری انجام داده است؛ این عملیات در سال ۲۰۲۰ به شرکت گاز طبیعی EQT مستقر در پیتسبورگ فروخته شد.

در دسامبر ۲۰۱۹، شرکت شورون از پروژه میدان انکر، یک پروژه توسعه نفت با فشار بالا در آب‌های عمیق در خلیج مکزیک، خبر داد. این پروژه ۵/۷ میلیارد دلاری قادر به استخراج ۷۵۰۰۰ بشکه نفت خام و همچنین ۲۸ میلیون فوت مکعب گاز طبیعی در روز است و تولید خود را در آگوست ۲۰۲۴ آغاز کرده است. مالک مشترک این پروژه، شرکت Total E&P USA Inc، زیرمجموعه TotalEnergies، با ۳۷/۱۴٪ سهام کاری است.

بزرگترین پروژه منابع واحد شورون، پروژه گاز گورگون ۴۳ میلیارد دلاری در استرالیا است. این شرکت همچنین گاز طبیعی را از غرب استرالیا تولید می‌کند. این پروژه ۴۳ میلیارد دلاری در سال ۲۰۱۰ آغاز شد و انتظار می‌رفت در سال ۲۰۱۴ به بهره‌برداری برسد. این پروژه شامل ساخت یک کارخانه گاز طبیعی مایع با ظرفیت ۱۵ میلیون تن در سال در جزیره بارو و یک کارخانه گاز داخلی با ظرفیت تأمین ۳۰۰ تراژول در روز برای تأمین گاز غرب استرالیا است.

همچنین در حال توسعه گاز طبیعی مایع ویتستون در غرب استرالیا است. هزینه مرحله پایه این پروژه ۲۹ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود. این پروژه شامل دو خط فرآوری LNG با ظرفیت ترکیبی ۸/۹ میلیون تن در سال، یک کارخانه گاز داخلی و زیرساخت‌های فراساحلی مرتبط خواهد بود. در اوت ۲۰۱۴، کشف قابل توجه میعانات گازی در چاه اکتشافی Lasseter-1 در WA-274-P در غرب استرالیا اعلام شد که شورون ۵۰٪ در آن سهم دارد. این شرکت همچنین در North West Shelf Venture سهم دارد که به طور مساوی با پنج سرمایه‌گذار دیگر از جمله BP، BHP، Shell، Petroleum، Mitsubishi/Mitsui و Woodside به اشتراک گذاشته شده است. در حال حاضر، شورون به دنبال تبدیل عملیات جزیره گورگون خود از تولید بالادستی به جذب و ذخیره کربن است.

در مناطق ساحلی و نزدیک به فراساحلی دلتای نیجر، شورون تحت یک سرمایه‌گذاری مشترک با شرکت ملی نفت نیجریه فعالیت می‌کند و ۴۰٪ از ۱۳ امتیاز در منطقه را در اختیار دارد. علاوه بر این، شورون کارخانه گاز اسکراووس و کارخانه تبدیل گاز به مایع اسکراووس را اداره می‌کند.

شورون در چهار امتیاز در آنگولا، از جمله دو امتیاز فراساحلی در استان کابیندا، توسعه تومبوا-لندانا و پروژه مافومیرا نورته که توسط این شرکت اداره می‌شود، سهم دارد. همچنین شریک اصلی کارخانه LNG آنگولا است.

در قزاقستان، شورون در پروژه‌های تنگیز و کاراچاگاناک مشارکت دارد. در سال ۲۰۱۰، شورون به بزرگترین سهامدار خصوصی در خط لوله کنسرسیوم خط لوله کاسپین تبدیل شد که نفت را از دریای خزر به دریای سیاه منتقل می‌کند.

از سال ۲۰۱۳، میدان نفت و گاز رزبانک در غرب شتند توسط شورون و شرکایش در حال ارزیابی بود. شرکت شورون در سال ۲۰۰۴ چاه اکتشافی خود را در آنجا حفر کرد. اگر تصمیمی برای تولید از این میدان گرفته می‌شد، انتظار می‌رفت که در سال ۲۰۱۵ تولید شود. شرایط زمین‌شناسی و آب و هوایی چالش‌برانگیز است.

#### شرکت میداستریم

تا سال ۲۰۱۹، به جز حمل و نقل دریایی، شرکت شورون دارایی‌های میداستریم قابل توجهی نداشت؛ در آن سال تلاش کرد تا شرکت آنادارکو پترولیوم را که مالک خطوط لوله بود، خریداری کند، اما اکسیدنتال پترولیوم در مناقصه از آن پیشی گرفت. در سال ۲۰۲۱، شرکت شورون خرید شرکت نوبل میداستریم پارتنرز ال‌پی را که دارای نفت خام، آب تولیدی و دارایی‌های جمع‌آوری گاز در حوضه پرمین در غرب تگزاس و حوضه دی‌جی در کلرادو است، تکمیل کرد. نوبل میداستریم همچنین دارای ۲ پایانه نفت خام در حوضه دی‌جی و همچنین سیستم‌های تحویل آب شیرین است. حمل و نقل

شرکت کشتیرانی شورون، یک شرکت تابعه کاملاً متعلق به شرکت، عملیات حمل و نقل دریایی، خدمات مشاوره دریایی و خدمات مدیریت ریسک دریایی را برای شرکت شورون ارائه می‌دهد. کشتی‌های شورون از نظر تاریخی نام‌هایی داشتند که با "شورون" شروع می‌شدند، مانند شورون واشنگتن و شورون آمریکای جنوبی، یا به نام مدیران سابق یا در حال خدمت شرکت نامگذاری شده بودند. ساموئل گین، ویلیام ای. کرین، کنت در، ریچارد ماتزکه و برجسته‌ترین آنها کاندولیزا رایس از جمله کسانی بودند که مورد تقدیر قرار گرفتند، اما کشتی‌ای که به نام رایس نامگذاری شده بود، متعاقباً به آلتایر ویجر تغییر نام داد.

#### پایین‌دستی

پالایشگاه ال سگوندو شورون، از جمله بزرگترین تأسیسات پالایشی آن

#### پالایشگاه

عملیات پایین‌دستی شورون محصولات را مانند سوخت، روان‌کننده‌ها، مواد افزودنی و پتروشیمی را تولید و به فروش می‌رساند. مهمترین مناطق عملیاتی این شرکت سواحل غربی آمریکای شمالی، ساحل خلیج ایالات متحده، آسیای جنوب شرقی، کره جنوبی، استرالیا و آفریقای جنوبی است. در سال ۲۰۱۰، شورون به طور متوسط ۳/۱ میلیون بشکه در روز (۱۰۳×۴۹۰ متر مکعب در روز) محصولات پالایش‌شده مانند بنزین، گازوئیل و سوخت جت فروخت. این شرکت تقریباً ۱۹۵۵۰ سایت خرده‌فروشی در ۸۴ کشور جهان را اداره می‌کند. دفتر مرکزی شورون در آسیا در سنگاپور است و این شرکت علاوه بر برخی از پمپ بنزین‌ها در غرب کانادا، پمپ بنزین‌هایی (تحت برند کلتکس) را در داخل این شهر اداره می‌کند. شورون صاحب حقوق علامت تجاری محصولات سوخت و روان‌کننده تکزاکو و کلتکس است.

شورون، به همراه شریک برابر خود، شرکت نفت سنگاپور، همچنین نیمی از ۲۸۵۰۰۰ بشکه در روز (۴۵۳۰۰ متر مکعب در روز) کارخانه شرکت پالایش سنگاپور (SRC)، یک پالایشگاه پیچیده قادر به شکستن نفت خام، را در اختیار دارد. این سرمایه‌گذاری برای اولین بار در سال ۱۹۷۹ انجام شد، زمانی که کلتکس شریک یک سوم بود.

در سال ۲۰۱۰، شرکت شورون روزانه ۱/۹ میلیون بشکه (۱۰۳×۳۰۰ متر مکعب در روز) نفت خام فرآوری کرد. این شرکت مالک و گرداننده پنج پالایشگاه فعال در ایالات متحده (ریچموند، کالیفرنیا، ال سگوندو، کالیفرنیا، سالت لیک سیتی، یوتا، پاسکاگولا، می‌سی‌سی‌پی، پاسادنا، تگزاس) است. شورون شریک غیر عملیاتی هفت پالایشگاه سرمایه‌گذاری مشترک است که در استرالیا، پاکستان، سنگاپور، تایلند، کره جنوبی و نیوزیلند واقع شده‌اند. پالایشگاه‌های شورون در ایالات متحده در ایالت‌های غربی واقع شده‌اند. شورون همچنین مالک یک پالایشگاه آسفالت در پرت امیوی، نیوجرسی است. با این حال، از اوایل سال ۲۰۰۸، این پالایشگاه در درجه اول به عنوان یک ترمینال فعالیت می‌کند.

#### مواد شیمیایی

کسب و کار اصلی شیمیایی شورون در یک سرمایه‌گذاری مشترک ۵۰/۵۰ با فیلیپس ۶۶ است که در شرکت شیمیایی شورون فیلیپس سازماندهی شده است. شورون همچنین شرکت Chevron Oronite را اداره می‌کند که سوخت و افزودنی‌های روان‌کننده را توسعه، تولید و می‌فروشد.

#### خرده‌فروشی

در ایالات متحده، برند شورون با ۶۸۸۰ مکان تا سپتامبر ۲۰۲۲ در ۲۱ ایالت، بیشترین استفاده را دارد. بیشترین تمرکز پمپ بنزین‌های شورون با نام تجاری شورون در کالیفرنیا (عمدتاً در منطقه خلیج سانفرانسیسکو، دره مرکزی و لس‌آنجلس بزرگ)، لاس وگاس، انکوریج، شمال غربی اقیانوس آرام (به ویژه سیاتل)، فینیکس، سالت لیک سیتی، آتلانتا، مثلث تگزاس و جنوب فلوریدا است. بزرگترین پمپ بنزین شورون در جهان در Terrible's Road House در نوادا واقع شده است.

شورون همچنین از برند Texaco در ایالات متحده استفاده می‌کند، اگرچه مکان‌های آن بسیار پراکنده‌تر از شورون است. تکزاکو در ۱۳۴۶ مکان در ۱۷ ایالت، عمدتاً در واشنگتن، تگزاس، لوئیزیانا، آلاباما، می‌سی‌سی‌پی، جورجیا و هاوایی، مورد استفاده قرار می‌گیرد. علاوه بر این، تکزاکو مجوز استفاده از برند خود را به شرکت والرو انرژی در بریتانیا اعطا کرده است و بیش از ۷۳۰ ایستگاه تکزاکو در بریتانیا وجود دارد.

شرکت شورون در درجه اول از برند کلتکس در خارج از ایالات متحده، عمدتاً در آسیای جنوب شرقی، هنگ کنگ، پاکستان، نیوزیلند و آفریقای جنوبی استفاده می‌کند. در سال ۲۰۱۵، شورون ۵۰٪ سهام خود در کلتکس استرالیا را فروخت، در حالی که به این شرکت اجازه داد تا به استفاده از برند کلتکس ادامه دهد. در سال ۲۰۱۹، شورون اعلام کرد که با خرید عملیات پوما انرژی در این کشور، دوباره وارد بازار استرالیا خواهد شد. این خرید در ژوئیه ۲۰۲۰ تکمیل شد. شورون پس از

انقضای مجوز کالتکس استرالیا برای استفاده از برند کالتکس، برند کالتکس را در استرالیا در سال ۲۰۲۲ مجدداً راه اندازی کرد.

### انرژی جایگزین

عملیات انرژی جایگزین شورون شامل انرژی زمین گرمایی، باد، سوخت زیستی، سلول‌های سوختی و هیدروژن است. در سال ۲۰۲۱، استفاده از سوخت زیستی از مزارع لبنی، مانند بیومتان، به طور قابل توجهی افزایش یافت.

شورون ادعا کرده است که بزرگترین تولیدکننده انرژی زمین گرمایی در جهان است. عملیات اصلی زمین گرمایی این شرکت در جنوب شرقی آسیا واقع شده بود، اما این دارایی‌ها در سال ۲۰۱۷ فروخته شدند.

پیش از این، شورون چاه‌های زمین گرمایی را در اندونزی اداره می‌کرد و برق جاکارتا و مناطق اطراف آن را تأمین می‌کرد. در فیلیپین، شورون همچنین چاه‌های زمین گرمایی را در میدان تیوی در استان آلبای، میدان ماکیلینگ-باناو در استان‌های لاگونا و کوئزون اداره می‌کرد.

در سال ۲۰۰۷، شورون و آزمایشگاه ملی انرژی‌های تجدیدپذیر وزارت انرژی ایالات متحده (NREL) همکاری خود را برای توسعه و تولید سوخت جلبکی که می‌تواند به سوخت‌های حمل و نقل مانند سوخت جت تبدیل شود، آغاز کردند. در سال ۲۰۰۸، شورون و وایر هاوزر شرکت Catchlight Energy LLC را تأسیس کردند که در مورد تبدیل زیست‌توده مبتنی بر سلولز به سوخت‌های زیستی تحقیق می‌کند. در سال ۲۰۱۳، طرح Catchlight به دلیل رقابت با پروژه‌های سوخت فسیلی برای بودجه، کوچک شد.

بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱، شورون تا ۱۲ میلیون دلار به یک اتحاد تحقیقاتی استراتژیک با موسسه فناوری جورجیا برای توسعه سوخت‌های زیستی سلولزی و ایجاد فرآیندی برای تبدیل زیست‌توده مانند چوب یا علف به سوخت کمک کرد. علاوه بر این، شورون ۲۲٪ سهام شرکت Galveston Bay Biodiesel LP را در اختیار دارد که سالانه تا ۱۱۰ میلیون گالن آمریکایی (۴۲۰،۰۰۰ متر مکعب) سوخت بیودیزل تجدیدپذیر تولید می‌کند.

در سال ۲۰۱۰، شورون یک پروژه آزمایشی فتوولتائیک ۷۴۰ کیلوواتی در بیکرزفیلد، کالیفرنیا، به نام پروژه برایتفیلد، برای بررسی امکان استفاده از انرژی خورشیدی برای تأمین انرژی تأسیسات شورون اعلام کرد. این پروژه شامل فناوری‌هایی از هفت شرکت است که شورون در حال ارزیابی آنها برای استفاده در مقیاس بزرگ است. در فلور، کالیفرنیا، شورون در پروژه فتوولتائیک خورشیدی ۵۰۰ کیلوواتی Solarmine سرمایه‌گذاری کرده است که برق روزانه میدان نفتی Midway-Sunset را تأمین می‌کند. در کوئستا، شورون یک نیروگاه فتوولتائیک متمرکز ۱

مگاواتی ساخته است که شامل ۱۷۳ آرایه خورشیدی است که از لنزهای فرنل استفاده می‌کنند. در اکتبر ۲۰۱۱، شورون یک تأسیسات حرارتی خورشیدی به بخار ۲۹ مگاواتی را در میدان کوالینگا راه‌اندازی کرد تا بخار لازم برای افزایش بازیافت نفت را تولید کند. از سال ۲۰۱۲، این پروژه بزرگترین پروژه در نوع خود در جهان است.

در سال ۲۰۱۴، شورون شروع به کاهش سرمایه‌گذاری خود در فناوری‌های انرژی تجدیدپذیر، کاهش تعداد کارکنان و فروش دارایی‌های مرتبط با انرژی‌های جایگزین کرد.

در سال ۲۰۱۵، پروژه Shell Canada Quest Energy راه‌اندازی شد که Chevron Canada 20% Limited از سهام آن را در اختیار دارد. این پروژه در پروژه ماسه‌های نفتی آتاباسکا در نزدیکی فورت مک‌موری، آلبرتا مستقر است. این اولین پروژه CCS جهان در مقیاس تجاری است.

در سال ۲۰۲۵، شورون با خرید ۱۲۵۰۰۰ هکتار در تگزاس و آرکانزاس، یک پروژه لیتیوم را در ایالات متحده راه‌اندازی می‌کند. سازند Smackover واقع در آنجا امکان توسعه یک آب‌نمک با لیتیوم بالا را فراهم می‌کند.

تأثیر بر آب و هوا

**شورون نقش عمده‌ای در تولید گازهای گلخانه‌ای دارد.** شورون در طول تاریخ خود، ۵۸۵۹۸ میلیون تن دی اکسید کربن تولید کرده است. در گزارش سال ۲۰۲۳، معیارهای شدت انتشار گازهای گلخانه‌ای شورون نشان می‌دهد که تولید نفت بالادستی آن حدود ۲۴ کیلوگرم CO<sub>2</sub>e به ازای هر بشکه معادل نفت، تولید گاز آن نیز حدود ۲۴ کیلوگرم CO<sub>2</sub>e/boe، شدت متان حدود ۲ کیلوگرم CO<sub>2</sub>e/boe و شدت شعله‌ور شدن حدود ۳ کیلوگرم CO<sub>2</sub>e/boe است. شورون با چالش دشوار کاهش تأثیرات زیست‌محیطی خود در عین ادامه فعالیت کارآمد مواجه است. شورون باید با مقررات تغییرات اقلیمی مانند مالیات کربن سازگار شود، که باعث افزایش فشار مالی آنها و کاهش مصرف‌کنندگانی می‌شود که از کالاها و خدمات این شرکت حمایت و استفاده می‌کنند.

عملیات شورون در موقعیت‌هایی مانند بلایای طبیعی و رویدادهای شدید آب و هوایی تحت تأثیر آب و هوا قرار می‌گیرد. برخی از این موارد می‌تواند طوفان‌ها و سیل‌هایی باشد که با ایجاد تهدید برای زیرساخت‌های شرکت، از جمله سکوها، فراساحلی و پالایشگاه‌ها، مستقیماً بر عملیات شرکت تأثیر می‌گذارند. همه این نوع خسارات همچنین باعث می‌شود که شرکت مبالغ زیادی از سرمایه خود را صرف تعمیرات و نگهداری کند.

## مالکیت

شرکت شورون عمدتاً متعلق به سرمایه‌گذاران نهادی است که حدود ۷۰٪ سهام آن را در اختیار دارند. بزرگترین سهامداران در دسامبر ۲۰۲۳ عبارت بودند از:

گروه ونگارد (۸/۷۰٪)

بلک راک (۶/۹۸٪)

برکشایر هاتاوی (۶/۷۹٪)

شرکت استیت استریت (۶/۷۱٪)

مدیریت سرمایه ژنود (۱/۸۶٪)

مورگان استنلی (۱/۸۵٪)

بانک آمریکا (۱/۴۹٪)

شرکت چارلز شواب (۱/۴۱٪)

جی پی مورگان چیس (۱/۳۸٪)

نورترن تراست (۱/۱۸٪)

کمک‌های سیاسی

از ژانویه ۲۰۱۱، شورون تقریباً ۱۵ میلیون دلار برای لابی‌گری در واشنگتن کمک مالی کرده است. در ۷ اکتبر ۲۰۱۲، شرکت شورون ۲/۵ میلیون دلار به صندوق رهبری کنگره جمهوری خواهان که ارتباط نزدیکی با جان بونر، رئیس سابق مجلس نمایندگان دارد، اهدا کرد.

طبق گزارش گروه نظارتی Documented، شورون در سال ۲۰۲۰، ۵۰ هزار دلار به صندوق دفاع از حاکمیت قانون، بازوی جمع‌آوری کمک‌های مالی انجمن وکلای عمومی جمهوری خواهان، کمک کرده است.

انتقادات و نگرانی‌ها

شورون به دلیل رسوایی‌ها، حوادث و فعالیت‌هایی که عمدتاً مربوط به تغییرات اقلیمی است، مورد انتقاد و حمله گسترده قرار گرفته است. شرکت شورون توسط دولت‌های آنگولا به دلیل نشت نفت در آب‌هایش و ایالات متحده از طریق سازمان حفاظت محیط زیست خود به دلیل نقض قانون هوای پاک ایالات متحده و فعالیت‌های آلاینده ناشی از پالایشگاه ریچموند در کالیفرنیا جریمه شده است. در موارد متعدد، مقامات کشورهای نفت‌خیز به سمت معترضان علیه شورون تیراندازی کرده‌اند. فعالان محیط زیست اعتراضات سالانه ضد شورون را معمولاً ظرف یک هفته پس از جلسه سالانه سهامداران شورون برگزار کرده‌اند.

یکی از مواردی که به شدت در رسانه‌های اجتماعی تبلیغ می‌شود، مربوط به کارهایی است که توسط شرکت تکزاکو در میدان نفتی لاگو آگریو انجام شده است، که شورون آن را در سال ۲۰۰۱ خریداری کرد. تکزاکو ۱۸ میلیارد تن زباله سمی را تخلیه و ۱۷ میلیون گالن آمریکایی (۶۴۰۰۰۰۰۰ لیتر) نفت را نشت داده است. فعالیت‌های تکزاکو موضوع پرونده‌ای در دادگاه اکوادور بود که توسط استیون دونزیگر مطرح شد و در آن درخواست ۱۸ میلیارد دلار غرامت شد و بعداً حکم به ۹/۵ میلیارد دلار کاهش یافت.

شرکت شورون نقش مهمی در بهره‌برداری از منابع گاز طبیعی در مدیترانه شرقی، از جمله میدان‌های لویاتان و تامار در سواحل اسرائیل، داشته است. این شرکت از کنترل اسرائیل بر منابع دریایی که فلسطینی‌ها به دلیل محاصره نوار غزه و عدم حاکمیت دریایی از دسترسی به آن محروم بوده‌اند، از نظر مالی سود برده است.

یکی از نکات اصلی اختلاف، عملیات تگزاکو در آمازون اکوادور از دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۲ است. منتقدان ادعا می‌کنند که در این دوره، این شرکت عمداً تقریباً ۷۲ میلیارد لیتر (۱۸ میلیارد گالن) زباله سمی را مستقیماً به رودخانه‌ها و زمین‌های جنگل‌های بارانی تخلیه کرده است. یک اقدام برای صرفه‌جویی در هزینه به جای استفاده از روش‌های مناسب دفع. گزارش شده است که این آلودگی اکوسیستم‌های محلی را ویران کرده، منابع آب مورد استفاده جوامع بومی برای آشامیدن و امرار معاش را مسموم کرده و منجر به مشکلات گسترده بهداشتی، از جمله بیماری‌ها و ناراحتی‌های جسمی شده است. برخی از کارشناسان و طرف‌های آسیب‌دیده، از این آسیب زیست‌محیطی به عنوان "چرنوبیل آمازون" یاد کرده‌اند. ادعا می‌شود که این موارد نشت تصادفی نبوده، بلکه نتیجه شیوه‌های دفع زباله به صورت سیستماتیک مهندسی شده است. جوامع محلی در ابتدا تغییرات در طعم آب را گزارش کردند، اما ظاهراً توسط شرکت رد شد، که ظاهراً اظهار داشت که آب حاوی "ویتامین‌های" مفید است.

آسیب‌های زیست‌محیطی در اکوادور منجر به یکی از بزرگترین دعاوی زیست‌محیطی در تاریخ شد (Aguinda v. Texaco, Inc) در سال ۲۰۱۱، دادگاهی در اکوادور، شورون را مسئول دانست و به این شرکت دستور داد ۹/۵ میلیارد دلار خسارت به جوامع آسیب‌دیده بپردازد. شرکت شورون از پرداخت حکم خودداری کرد، دارایی‌های خود را از اکوادور خارج کرد و قول داد که به طور نامحدود با این حکم مبارزه کند، و یکی از وکلای شرکت اظهار داشت که آنها "تا زمانی که جهنم یخ بزند، به آن اعتراض خواهند کرد و سپس روی یخ با آن مبارزه خواهند کرد". گفته می‌شود که شورون پس از صدور حکم، دولت ایالات متحده را برای اعمال تحریم علیه اکوادور لابی کرده است. در سال ۲۰۱۸، یک دادگاه بین‌المللی در لاهه به نفع شورون رأی داد و اظهار داشت که حکم دیوان عالی اکوادور در سال ۲۰۱۱ از طریق کلاهبرداری، رشوه و فساد به دست آمده است. بخش عمده‌ای از نفت خام شورون از آمازون در کالیفرنیا در پالایشگاه ال سگوندو فرآوری می‌شود.

استیون دونزیگر، وکیل آمریکایی که دهه‌ها نماینده شاکیان اکوادوری بود، به چهره اصلی در نبردهای حقوقی بعدی تبدیل شد. شورون در ایالات متحده علیه دونزیگر اقامه دعوی کرد و او را به

اخذ حکم اکوادوری از طریق رشوه و کلاهبرداری متهم کرد. آلبرتو گوئرا، یکی از شاهدان کلیدی در پرونده شورون در آمریکا علیه دونزیگر، بعداً در دادگاه بین‌المللی با ادای سوگند اعتراف کرد که شورون مبالغ قابل توجهی (طبق گزارش‌ها بیش از ۱ میلیون دلار و مزایای مستمر) به او پرداخت کرده تا علیه دونزیگر شهادت دروغ بدهد و این امر مستلزم آموزش گسترده در طول ۵۰ روز بود.

پرونده آمریکا علیه دونزیگر تحت نظارت قاضی لوئیس ای. کاپلان بود که منتقدان می‌گویند با شورون روابط مالی داشت. هنگامی که دونزیگر با استناد به حق وکیل-موکل، به دستور کاپلان برای تحویل کامپیوتر و تلفن خود اعتراض کرد، کاپلان موضوع را به اتهامات توهین کیفری ارجاع داد. پس از آنکه دفتر دادستانی ایالات متحده از پیگرد قانونی خودداری کرد، قاضی کاپلان یک شرکت حقوقی خصوصی به نام گیبسون دان و کراچر (که نماینده شورون بوده است) را برای پیگرد قانونی دونزیگر به نام دادگاه منصوب کرد - اقدامی غیرمعمول که به عنوان اولین پیگرد قانونی کیفری شرکت‌ها در تاریخ ایالات متحده توصیف می‌شود. دونزیگر متعاقباً به مدت ۹۹۳ روز در حالی که منتظر محاکمه به اتهام تخلف بود، در بازداشت خانگی قرار گرفت. او در نهایت به جرم اهانت به دادگاه محکوم و مدتی را در زندان گذراند، حکمی که منتقدان ادعا می‌کنند از حداکثر مجازات قانونی برای این جرم فراتر رفته است. در نتیجه این نبردهای حقوقی، دونزیگر از کار برکنار، حساب‌های بانکی‌اش مسدود و طبق گزارش‌ها با محدودیت‌های مداوم روبرو است که مانع از کار، نگهداری حساب یا خروج او از ایالات متحده می‌شود. شورون همچنین از دونزیگر به مبلغ ۶۰ میلیارد دلار شکایت کرد که به عنوان بزرگترین مبلغ درخواستی از یک فرد در تاریخ ایالات متحده توصیف می‌شود. منتقدان ادعا می‌کنند که اقدامات شورون علیه دونزیگر با هدف عبرت‌آموز کردن او و جلوگیری از به چالش کشیدن این شرکت به دلیل خسارات زیست‌محیطی در سراسر جهان انجام شده است.

همچنین نگرانی‌هایی در مورد فعالیت‌های استخراج نفت شورون در مناطق شهری مانند لس‌آنجلس مطرح شده است. ناظران به وجود چاه‌های نفت فعال که مستقیماً در مجاورت خانه‌ها و مدارس، به ویژه در مناطق کم‌درآمدتر قرار دارند، اشاره می‌کنند. در محله‌های ثروتمندتر، مانند بورلی هیلز، شورون ظاهراً عملیات حفاری خود را در سازه‌های بزرگ و بدون پنجره‌ای که به گونه‌ای طراحی شده‌اند که شبیه ساختمان‌های اداری معمولی یا تأسیسات خدماتی به نظر برسند، پنهان می‌کند و چاه‌های متعدد را از دید عموم پنهان می‌کند. یکی از این پمپ‌های نفت مخفی در دبیرستان بورلی هیلز، که «برج امید» لقب گرفته بود، ظاهراً تنها پس از آتش گرفتن توجه‌ها را به خود جلب کرد. علاوه بر این، شورون متهم به رها کردن نادرست چاه‌های تخلیه شده در شهر و به جا گذاشتن مکان‌های سمی است که خطرات سلامتی مداوم (مانند خونریزی بینی یا مشکلات تنفسی) را برای ساکنان اطراف ایجاد می‌کند و می‌تواند به طور بالقوه منجر به حوادث خطرناکی مانند فوران لجن سمی شود. منتقدان استدلال می‌کنند که، مشابه وضعیت اکوادور، نظارت نظارتی در این مناطق برای جلوگیری از این اقدامات یا پاسخگو نگه داشتن شرکت برای اصلاح، کافی به نظر نمی‌رسد.

منتقدان استدلال می‌کنند که این حوادث منعکس کننده یک مدل تجاری گسترده‌تر است که توسط شورون و سایر شرکت‌های بزرگ استخراج منابع به کار گرفته می‌شود. این مدل ادعایی شامل ورود به کشورها، استخراج منابع با کمترین هزینه ممکن (اغلب با حداقل حفاظت‌های زیست‌محیطی)،

تخلیه مواد زائد برای کاهش هزینه‌ها و رها کردن جوامع محلی برای مقابله با محیط زیست در درازمدت است. پیامدهای روانی و بهداشتی. این شرکت متهم است که از منابع مالی و حقوقی قابل توجه خود (استخدام هزاران وکیل و صرف میلیاردها دلار برای دعاوی در پرونده اکوادور) برای غلبه بر مخالفان، به تأخیر انداختن مراحل قانونی، اعمال نفوذ بر دولت‌ها و اجتناب از پاسخگویی در قبال خسارات ناشی از عملیات خود در سطح جهانی استفاده کرده است.